

Christian Blackshaw —*Sonates* de Mozart

Palau Piano

Dilluns, 29 de gener de 2024 – 20 h

Sala de Concerts

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Christian Blackshaw, piano

I

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)
Sonata per a piano núm. 7, en Do major, KV 309

- I. Allegro con spirito
- II. Andante un poco adagio
- III. Rondo (allegretto grazioso)

Sonata per a piano núm. 11, en La major, KV 331, “Alla Turca”

- I. Andante grazioso
- II. Menuetto
- III. Rondó Alla turca – Allegretto

II

Wolfgang Amadeus Mozart
Sonata per a piano núm. 15, en Fa major, KV 533/494

- I. Allegro
- II. Andante
- III. Rondo: Allegretto

Sonata per a piano núm. 18, en Re major, KV 576

- I. Allegro
- II. Adagio
- III. Allegretto

Durada del concert:

Primera part, 45 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 45 minuts.

La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Catalunya Música.

#piano #gransfigures

Poema

creixen les orquídies entre dents
dels meus auguris

ben a sota del poema submergit

molt a prop de les coses
sense nom

de la tarda que no és ara
sinó sempre

Laia Llobera

Llibre de revelacions (2020)

Comentari

El triomf de la sonata

Al llarg de trenta-cinc anys, Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) va veure i viure la consolidació de gèneres, instruments i formes musicals que procedien de dècades abans, però que durant la segona meitat del segle XVIII van acabar de consolidar-se. Entre d'altres, l'òpera, el concert, la simfonia i la sonata.

Sovint s'ha dit que la simfonia clàssica és una sonata per a orquestra. I la comparació és encertada, perquè la sonata com a forma va establir i consolidar una estructura que es va adaptar al terreny orquestral: un primer moviment ràpid plantejat pel bitematisme entre la tònica (primer grau de l'escala) i la dominant (cinquè grau), un segon moviment lent i de caire *cantabile* i un tercer novament mogut i sovint amb la forma rondó, és a dir, a partir d'un tema principal que dialoga amb un segon, tercer, quart... (A-B-A-C-A-D...), abans de la coda final. Més endavant, tant la simfonia com la sonata van incorporar el minuet com a tercer moviment.

Entre el 1774 i el 1789 Mozart va escriure divuit *Sonates per a piano sol*, a les quals cal sumar les escrites des de la infantesa per a violí i piano, per a dos pianos o per a piano a quatre mans. Entusiasta d'aquell instrument nou, del qual va poder veure i viure el progressiu desenvolupament, el músic de Salzburg va escriure peces pianístiques per a ell mateix o per a mans alienes, i això també es va traslladar al terreny del concert.

Pel que fa a la sonata, Mozart segueix els patrons arquetípics en obres canòniques, com la *KV 545* (en Do major), que avui no escoltarem. Però de vegades també subverteix els patrons establerts, cosa que passa amb una obra tan singular com la *Sonata en La major, KV 331 (300i)*, cèlebre pel seu rondó conclusiu, "Alla turca", conegut amb el sobrenom de "Marxa turca". En realitat, la música s'adscriu a la moda d'una època en què l'Imperi Austrohongarès mirava cap a l'Orient (i cap a Turquia en particular) pel seu exotisme. Però la riquesa de la *Sonata en La major* rau sobretot en l'estructura: el primer moviment és un "Andante grazioso" a mode de tema amb variacions, abans d'un deliciós "Minuet" amb trio com a moviment central i del famós rondó final.

Aparentment més convencionals, la resta de les *Sonates* incloses al programa d'avui amaguen tresors extraordinaris pel que fa a imaginació melòdica. Per exemple, el lirisme enamoradís de l'“Andante un poco adagio” central de la *Sonata en Do major, KV 309 (284b)*, escrita a Mannheim el 1777 i dedicada a Rosa Cannabich, jove deixeble de Mozart que tenia quinze anys i filla del mestre de capella de la ciutat, el retrat de la qual sembla haver quedat fixat en el moviment esmentat.

També va ser dedicada a una dona (en aquest cas la princesa Frederica Carlota de Prússia) la *Sonata en Re major, KV 576*, la darrera obra mozartiana amb aquesta forma –escrita el 1789– i la que presenta més problemes tècnics d'execució.

El recital d'avui també inclou la *Sonata en Fa major, KV 533/494*, peça gestada a Viena el 1788, de la qual el músic ja havia escrit el “Rondo” conclusiu dos anys abans.

Jaume Radigales, crític musical i professor de la universitat Ramon Llull

Palau de la Música Catalana

Un 2024 de cites imprescindibles

Javier Camarena

Rèquiem de Brahms
amb Balthasar Neumann
& Thomas Hengelbrock

Rinaldo de Händel

L'incoronazione di Poppea de Monteverdi

Sol Gabetta & Bertrand Chamayou

Sara Blanch & Albert Guinovart

Vadim Repin & Nikolai Lugansky

Passió segons sant Mateu
amb Christoph Prégardien

Passió segons sant Joan
amb Jordi Savall

Yuja Wang

I més de 100 concerts!

Consulta la programació a
palaumusica.cat

Biografia

Christian Blackshaw, piano

© Si Barber

Pianista profundament apassionat i sensible, és reconegut per la incomparable musicalitat de les seves actuacions. En la interpretació combina una enorme profunditat emocional i una gran comprensió de l'obra.

Després d'estudiar amb Gordon Green al Royal College de Manchester i a la Royal Academy de Londres i guanyar la medalla d'or a totes dues institucions, va ser el primer pianista britànic a estudiar al Conservatori de Leningrad amb Moisei Khalfin. Posteriorment va treballar estretament amb Sir Clifford Curzon a Londres.

Ha actuat per tot el món i en festivals com a recitalista i solista amb molts directors de renom, entre ells Yannick Nézet-Seguin, Sir Simon Rattle, Herbert Blomstedt, Jonathan Nott, Gianandrea Noseda, Yuri Temirkànov, Sir Donald Runnicles i Trevor Pinnock. Va ser director fundador del Festival Hellensmusic, creat l'any 2013.

La seva aclamada sèrie completa de *Sonates per a piano* de Mozart al Wigmore Hall va ser enregistrada en directe i es va publicar en quatre volums. La crítica ha estat unànime en els elogis, i descriu aquests enregistraments “*de referència*” com a “*captivadors*”, “*màgics*” i “*magistrals*”. El volum 4 va ser distingit com un dels millors enregistraments clàssics del 2015 pel «New York Times» i figura entre els cinquanta millors enregistraments de Mozart de la revista «Gramophone».

Entre les seves actuacions destacades, recentment hi ha el cicle de Mozart a Tòquio, Xangai i Pequín, així com els debuts als festivals internacionals de Schwetzingen, Edimburg, Schubertiada a Vilabertran i amb la Philadelphia Orchestra. Ha estat artista resident al Wigmore Hall.

La seva agenda inclou recitals al Théâtre des Champs Élysées de París, ara al Palau de la Música Catalana, al Festival de Schwetzingen, una gira de recitals pel Japó i el cicle complet de *Sonates* de Mozart ofert a Snape (Anglaterra) aquest estiu 2023.

És membre de l'Orde de l'Imperi Britànic pels seus serveis a la música segons la llista d'honors de l'any 2019.

També et pot interessar...

Palau Piano

Divendres, 09.02.24 – 20 h

Sala de Concerts

András Schiff, piano

Programa per determinar

Preus: de 30 a 60 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Gubert – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

